

Üflenen Deniz Kırıntıları

– EFTEL@ · 20 Ağustos 2013

Sinem Özaşgın

LiLa...

Artık son notalarımı yazıyorum gülcemaline

Ve son kez dokunuyorum

Denizin sırtına

Ve pütürlü kalacak ellerindeki hikayeler

Biraz daha açacak Mevlana ellerini

Şems ıslak ıslak dökecek aşktan

Ve o zaman

Tundralara kaçarcasına gitmek zorunda kalacağım

LiLa...

Sine'n ıslık çalacak acı acı

Dili anlaşılmayacak dışarıdan

Biraz sokak toplayıp oturacağım dinlercesine

Borazanla öttüreceksin tercümanını

Medeniyete boğulmuş Dünyanın

Hisselerini...

Aklının arka sokaklarına

Geleceğim kırmızı kurdela kazanmışcasına

Biraz da üfleyeceğim yakamozlarını

Gözlerin denizi kokacak

Ah LiLa... Yapma, korkuyorum!

Ben senden başka renk bilemedim

Çapkıncasına raks eden...

Saçların dalga dalga

Kaldırımın memesinden emecek

Ve sura üfleyeceğim yüzüne

Kırıntı kırıntı aşık olacaksın bana

Ah LiLa senin olsun

Biraz küf tutsa da iş görür belki şiirlerim

Ah LiLa işte gidiyorum

Biraz daha adını anarak (alarak)
Belki...

E F T E L Y A...
(Akdenizi cebinde taşıyan kız...)